

Изучив современные условия, можно утверждать, что сегодня развитие личности требует максимального обновления содержания основного и дополнительного образования, создания учебных заведений нового типа, механизмов взаимодействия между ними в масштабах региона, страны и мирового сообщества, интеграции педагогических технологий, способных обеспечить более современный подход к освоению действительности. Сегодня Украина придерживается стратегии развития образовательной деятельности стран Европейского сообщества, согласно которой обучению человека в течение всей жизни отводится центральное место, обеспечивая тем самым его профессиональную мобильность. Болонский процесс способствует формированию активных граждан, личностному развитию, преодолению социального отчуждения. Сближение культур Украины и Европейского сообщества – процесс длительный, требующий сопряжения духовных оснований жизни общества. Вместе с тем, не решены многие организационные вопросы. Переход на многоуровневую систему подготовки специалистов предполагает принятие обществом новых установок на подготовку профессиональных кадров.

Таким образом, международное образование как социокультурный процесс способствует максимально квалифицированной многоуровневой подготовки специалистов. Многообещающим считаем анализ организационных вопросов профессиональной мобильности.

*Картавцева А.
НТУ «ХПИ»*

ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ КАР'ЄРИ МОЛОДІ

Молодь є важливою ланкою суспільства, і саме вона займе з часом провідні позиції як в економіці і політиці, так і в соціальній, духовній сферах суспільства. Вона є найбільш енергійною, утвореною, фізично і професійно підготовленою, мобільною групою, яка швидко сприймає досягнення науково-технічного прогресу, є більш адаптованою до змінених соціально-економічних умов, та вимогам ринкової економіки. Молодь характеризується тими суспільними відносинами і суспільними формами, які визначають її як самостійну соціально-демографічну групу.

Основними ознаками молоді являються:

- вікові;
- соціально-історичні;
- соціологічні;
- духовно-культурологічні;
- соціально-психологічні;
- культурологічні.

Молодь прийнято ділити на чотири вікові групи:

1. 14–16 років – підлітки. Для цього віку характерні максимальні диспропорції у рівні і темпах фізіологічного та психологічного розвитку. Це в

основному учні середніх шкіл та професійних навчальних закладів, що знаходяться, як правило, на утриманні батьків або держави.

2. 17–19 років – юнацтво. У цьому віці починається процес соціалізації – відбувається придбання майже всієї повноти громадянських прав, а разом з тим розширюється діапазон суспільно-політичних ролей та пов'язаних з ними інтересів і відповідальності.

3. 20–24 роки – молодь. Людина в цьому віці продовжує процес соціалізації. Цю вікову групу, насамперед, складають студенти і молоді люди, завершальні основну професійну підготовку, котрі вступають у виробничу діяльність і створюють власні сім'ї.

4. 25–30 років – старша молодь. У цьому віці на основі особистого досвіду виробничої і сімейного життя, а також участі молоді в політичних відносинах завершується процес формування зрілої особистості.

Також слід відмітити, що молоде покоління виконує особливі соціальні функції, які ніхто інший виконати не може. Часом вони бувають, неоднозначні і суперечливі.

1. Молодь успадковує досягнутий рівень розвитку суспільства і держави і вже сьогодні формує в собі образ майбутнього, несе функцію соціального відтворення, наступності розвитку суспільства.

2. Молодь має власні цілі та інтереси, які не завжди повністю збігаються з цілями та інтересами всього суспільства.

3. Молодь відрізняє не сформованість ціннісних, духовно-моральних орієнтирів і брак життєвого досвіду, що збільшує ймовірність помилкового вибору при прийнятті відповідальних рішень. З іншого боку, вступаючи в трудове і суспільне життя, молодь є головним об'єктом і суб'єктом освіти, соціалізації, виховання і адаптації.

4. Молодь є головним учасником соціальної мобільності та економічної ініціативи, з іншого боку їй притаманне неповне включення в існуючі соціально-економічні та політичні відносини.

5. Молодь – це соціальний елемент суспільства, який з одного боку є джерелом соціально-економічного і духовного відродження країни, а з іншого – джерелом поповнення криміналу, наркоманії, соціальної напруженості.

Що ж стосується формування професійної кар'єри молоді, то це складний процес, який можна представити через ряд структурних констант: життєвий вибір, цілі, життєва перспектива, самопрограмування, система соціально-професійних цінностей, професійна орієнтація і самовизначення. Кожна з них володіє стабільністю та мінливістю, що детермінується впливом зовнішніх факторів.

Процес формування професійної кар'єри виявляється особливо складним для молоді. Це пов'язано з тим, що молоде покоління спирається в основному на суб'єктивні критерії, що визначають подальший розвиток кар'єри. Молодь в силу своєї недосвідченості і незрілості ще не має інших об'єктивних критеріїв кар'єри, такі як високий рівень професіоналізму, професійне визнання і т.д. З іншого боку,

молодь, що вступає в життя, фізично не встигає реалізувати свою професійну кар'єру. Вона тільки починає усвідомлювати її значимість і важливість для успішності в житті, для власного професійного самозадоволення і т.д.

Косогов А.
НТУ «ХПІ»

БЫТЬ КОСМОПОЛИТОМ: ХОРОШО ИЛИ ПЛОХО?

Мы живём в чрезвычайно сложном мире: человечество стремится к расколу и объединению, кричит о возврате к человеческим ценностям и тут же нарушает все известные заповеди; человечество почти всё узнало о месте своего существования – земле и её обитателях (даже космос не остался без внимания) и так и осталось невежественным в знаниях о человеке.

Впервые услышав слово «космополитизм», я решил, что это что-то из области космических технологий. Выяснилось, что не очень-то и ошибся, потому что значение слова включает в себя масштаб воистину космический. Как объясняет это слово лучшая помощница студента, учащегося и прочих, у кого мало времени на то, чтобы тревожить пыль в библиотеках, Википедия, это идеология мирового гражданства, ставящая интересы всего человечества в целом выше интересов отдельной нации или государства, и рассматривающая человека, как свободного индивида в рамках Земли.

Хорошо это или плохо, быть космополитом?

Думаю, что однозначно дать ответ на вопрос невозможно, ибо всё в нашем мире имеет две стороны (это как минимум). Начну, наверное, с «плохо».

Та же самая Википедия любезно предоставила список антонимов слова «космополит» – националист; патриот, шовинист. Странный, если задуматься, набор слов – полярный, если быть точным. Действительно, два из них – националист и шовинист употребляются явно с отрицательным оттенком, хотя являются, на самом деле градацией одного явления. Национализм действительно явление весьма опасное: чего стоит только фашизм, в основе которого лежала националистическая идея. Национализм (уже не говорю про его крайнее проявление – шовинизм) всегда радикален, чреват волнениями в обществе и, возможно, столкновениями. Разве не пример тому наше сегодняшнее общество, не лишённое националистических настроений? Лучше, наверное, быть космополитом.

С другой стороны, антонимом слова «космополит» является слово «патриот». Казалось бы, сверхположительное слово. Есть только один нюанс: националисты называют себя именно так, считая именно себя спасителями нации. Вот такое противоречие.

Пожалуй, космополитизм не так уж плох: ведь забота о благе всего человечества автоматически предполагает и заботу об отдельных его представителях, нациях, народностях. Может, эта забота безликая, безадресная, как «у семи нянек», не способных приглядеть за одним ребёнком. Но это всё же лучше, чем война, даже не война, а просто стычка.